

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 814/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Звездана Живанова, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв 133/20 од 28.02.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 668/20 од 24.04.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Звездана Живанова, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв 133/20 од 28.02.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 668/20 од 24.04.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Кв 133/20 од 28.02.2020. године према окривљеном АА на основу члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП одређен је притвор који се окривљеном рачуна од дана и часа лишења слободе и по основу поменутог решења може трајати најдуже 60 дана.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 668/20 од 24.04.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв 133/20 од 28.02.2020. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Звездан Живанов, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 4 ЗКП, члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 10. став 1., члана 15. и 16., члана 68. тачка 10), члана 188., 189., и 210. став 1. ЗКП и погрешне примене члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи правноснажна решења и одбије предлог ВЈТ у Сремској Митровици од 28.02.2020. године за одређивање притвора према окривљеном.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, образлажући ову повреду закона, бранилац окривљеног не указује у чему се састоји незаконитост доказа, већ наводи да је поступајући суд сматрао релевантним доказом само вештачење комисије лекара, у циљу одређивања притвора против окривљеног и да одбрана није била у могућности да поменутој комисији непосредно предочи и другачије гледиште на историју болести окривљеног, односно став лекара интернисте у другом вештачењу које је наредбом Вишег суда у Сомбору спроведено на исте околности, три месеца раније, у ком вештачењу су за разлику од комисијског вештачење, које је суд користио као доказ, болести окривљеног окарактерисане као хроничне, трајне и опасне по живот, са ставом да не треба због судског поступка да угрожава свој живот. У конкретној ситуацији по ставу браниоца суд је пропустио да примени одредбу члана 416. став 1. тачка 3) ЗКП и тиме повредио право на одбрану оптуженог.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања нижестепених решења, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 438. став 2. тачка 1) ЗКП), док суштински указује на повреду одредбе члана 416. став 1. тачка 3) ЗКП-а, и оспорава оцену доказа дату у правноснажним одлукама и то не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је суд повредио одредбе чланова 27. став 1. и 30. став 1. Устава Републике Србије.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ових повреда захтев за заштиту законитости нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у овом делу одбацио.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву наводи и повреде одредаба члана 68. тачка 10) ЗКП-а, члана 15. став 1., и члан 16. став 2. ЗКП-а, члана 188. и 189. ЗКП-а, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, с тога је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Звездана Живанова одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић